

Durmuş Hocaoğlu

Türkleri Seviyorum; Ama..

Yeniçağ, “Analiz”., 15 Haziran 2008, Pazar., s.06
“Analiz” Sıra No: 664; 2008-055; Hazira-05

YENİÇAĞ

Ülkemizde ne yazık ki akıl tutulması artık kronik bir hâl almış bulunuyor, son yaşanan sürecin de göstermiş olduğu gibi; hattâ bu sürecin bizzat kendisi bir akıl tutulmasından başka birşey değil: Türkiye adetâ Bizanslaşıyor; topyekûn ülke ve millet olarak ağır tazyikler altında bulunurken, içeride bir türlü istikrara kavuşturulamayan, kendisini her ân kendi vatandaşından geleceğini düşündüğü yıkıcı tehditlere karşı korumak mecbûriyetinde hisseden bir rejim mes’elesinden dolayı birbirimize girmenin eşiğindedeyiz, nerdeyse koskoca bir memleket ortasından ikiye yarılacak. Bunun adı akıl tutulması değilse nedir peki? Evet; akıl tutulması çok ve müzminleşti, fakat AB sevdâsının husûsî bir mâna ve ehemmiyeti ve husûsî bir yeri var. Şöyle ki, Türkiye’de iktidârıyla, muhâlefetiyle bütün siyâsî partilerin, sivil ve askerî bürokrasinin istisnâsız ittifak ettiği tek husus, AB’dir; bu bakımdan bir çatışma, hattâ ayrışma bile yok, fark sâdece derecede ve detayda, mâhiyette ve asıl kökte değil. Bu îtibarla şahsen Anayasa Mahkemesi’nin almış olduğu kararı ve O’nu müdâfaa edenleri olduğu kadar karşı çıkanları da, bu kontekstte, ciddiye almıyorum. Neymiş efendim, Hükûmet Anayasa’yı ihlâl etmiş; sâhi mi? Anayasa’da yapılan tâdilâtlarla, Brüksel’in İrâdesi Millî İrâde’nin fevkine ref’ edilip Türkiye ile AB arasında tâbî’-metbu’ münâsebeti te’sis edildiğinde Anayasa ihlâl edilmiş olmuyor mu? Ya Hükûmet’in komik bile olmayan karşı çıkışı? Anayasa mahkemesi kendisinde olmayan bir yetkiyi kendi kendine vererek Millî İrâde’nin üstüne çıkmışmış da bunun adı da **Jüristokrasi** olurmuş! Allah Allah! Bakındı hele! Bunu söyleyen Recep Tayyip Beğ, başında bulunduğu hükûmetin mârifetiyle AB’nin irâdesini Millî İrâde’nin üstüne çıkardığını hiç mi aklına getirmiyor? Ya hele o laiklik, başörtüsü ve benzeri tartışmalardaki sığılıklar, derinliksizlikler?

İnanır mısınız, hilâfim yok; sık-sık, şu cânım vatanımı artık iyiden iyiye çok sıkıcı bulmağa başladığımı hissediyorum –kabahat *vatanımın* değil tabîî, *vatandaşlarımın*–; öyle ki, zaman-zaman, “*hayâtımdan muzazzezken vatandan infisâl ettim*” diyen Şâir gibi, *acaba nereye gitsem de kurtulsam bu dıdı-bıdılarından* diye aklımdan geçmiyor değil, lâkin ne var ki, burası benim vatanım, yâni evim, yâni yuvam ve onun için de burada olan herşey beni alâkadâr ediyor, başka yere gitsem dahi yine kurtulamam ki.

Başka yere gitsem de yine aklım burada kalacak, yine aklıma, patalojik AB tutkusu gelecek, yine uykularım kaçacak, yine huzûrum bozulacak ve yine, **Türklerin AB sevdâsı, özü itibâriyle, kendilerini aşağılayıcı bir akıl tutulmasıdır** demeğe devam edeceğim.

*

**

Evet; “Türkler” diyorum; sanki bir başka milletten bahseder gibi. Yazılarımı tâkip eden birkaç okuyucumun dikkatini çekmiş; suâl aldım, “*niçin böyle*” diye. Niçini şu: Bir kere, bir fikir işçisi olarak kendimi nötralize edebilmek için buna ihtiyaç duyuyorum ve ikincisi de, Türkleri ne kadar seviyorsam bir o kadar da öfke duyuyorum. Seviyorum, çünkü ben bir Türk’üm; Allah herkesi bir kavimden yaratır, beni de bu kavimden yaratmış, nasıl ki ana-babamızı seçemezsek kavmimizi, soyumuzu, dilimizi de seçemeyiz, bunlar “verilen” değerlerdir ve kezâ, nasıl ki seçemediğimiz ana-babamızı – hattâ evlâdımızı – seversek, seçemediğimiz kavmimizi de severiz. Fakat beri yandan, Türklere – yâni bu dünyada bana en yakın insan topluluğuna - çok öfkelenmişim de oluyor, çünkü kendi geleceklerini riske atıyorlar, sâdece kendi geleceklerini değil çocuklarının da geleceğini – ve onların geleceği aynı zamanda benim ve benim ahfâdımın da geleceği - ve sadece geleceklerini riske atmamakla kalmıyorlar, geçmişlerini de çöpe atmanın eşîğindeler; çünkü..

... çünkü **Türkler, atalar kiblegâhına tükürmenin eşîğinde duruyorlar.**

... çünkü, AB tutkusu, onları, “İş-Ekmek-Hürriyet” karşılığında vatanlarını, hürriyetlerini ve istiklâllerini pazara pey süren insanlara dönüştürmek üzere.

Ama Türklerin vatanları, hürriyetlerini ve istiklâlleri, benim ve benim ecdâdımın olduğu kadar evlâtlarımın ve ahfâdımın da vatani, hürriyeti ve istiklâli ve tükürecekleri atalar kiblegâhı benim atalarımın da kiblegâhı.

Nasıl öfkelenmem?

*

**

Türkleri seviyorum; ama ..

.. ama artık iyiden iyiye canımı sıkıyor oldular.

Çünkü onlara âit olan herşey bana da âit olduğu için, AB yolunda kendilerini aşağılatırken beni de aşağılatmış oluyorlar.

Bunu sindiremem.

*

**

Şu sırada Anayasa Mahkemesi’nin kararıyla ilgilenmiyorum; beni ilgilendiren bu mes’ele. Biraz daha üzerinde duracak ve açacağım.

